

***Integrare prin educație, educație prin integrare.
Scurt istoric al Școlii nr. 2, com. Jilava***

Comuna Jilava este situată la 12 km de centrul Capitalei, cu care se învecinează din punct de vedere administrativ. Localitatea este dispusă de o parte și de alta a șoselei care face legătura între București și Giurgiu și pe câteva artere secundare. Școala nr. 2 este situată în estul localității, în apropierea drumului județean Jilava-Vidra.

Istoria învățământului în localitate începe în prima jumătate a sec. XIX, existența unei școli fiind menționată în lucrarea lui V.A. Urechia, *Școlile sătești din România (1830-1867)*, apărută în 1868, în care se arată că la 16 apr. 1840 învățau în micuța școală 23 de copii.¹ Închise în timpul revoluției din 1848, școlile sătești au fost redeschise în 1959. Spre sfârșitul sec. XIX, când se plasează prima fază de dezvoltare și modernizare a învățământului românesc, datorată în special lui Spiru Haret, se înregistrează și în comuna Jilava înființarea a două școli: una de băieți, apărută în 1870, și una de fete, în 1880. Cele două școli (una în cătunul Jilava, alta în cătunul Mierlari-Odăi, care depindea administrativ de Jilava) devin mixte în 1887. În 1910 școala cea mare se mută în locația existentă astăzi (Șoseaua Giurgiului), în timp ce la Mierlari-Odăi se reînființează școala de fete, care va redeveni mixtă în 1933.²

Școala nr. 2 de astăzi și-a început activitatea relativ recent, în 1963, cu denumirea „Școala generală de 8 ani nr. 107 Jilava”, fiind a treia școală înființată în comună, după școala centrală (care a funcționat cu clase de liceu în anii 1964-1974 și 1987-1991, ultima dată doar cu clase de seral) și școala primară existentă în Mierlari-Odăi (care din 1971 va deveni „Școala generală nr. 37”). Încă de la început, specificul Școlii nr. 2 a fost dat de așezarea într-un cartier locuit în majoritate de romi. Ca urmare, această unitate de învățământ a avut un rol foarte important în eradicarea analfabetismului cronic și în ridicarea nivelului general de educație al acestei minorități. Influențată de mediul social de proveniență al elevilor (nivel de educație relativ scăzut, nivel de trai sub media comunei, identitate etnică și religioasă confuză), școala a avut de-a lungul timpului o activitate centrată pe integrarea socială a elevilor și pe obținerea unor rezultate maxime în condițiile existente, puțin favorabile unor performanțe notorii.

Schimbarea de regim din 1989 și reforma care a urmat a adus o serie de aspecte pozitive în activitatea școlii, cum ar fi eliminarea ideologiei din conținutul disciplinelor, recăștigarea autonomiei școlare, reintroducerea Religiei ca disciplină de studiu, introducerea disciplinelor opționale, trecerea școlii sub administrație locală, ceea ce a dus la o mai bună dotare materială. Pe de altă parte, au apărut și fenomene negative, generate de schimbarea contextului social: creșterea abandonului școlar și scăderea nivelului de educație primară al elevilor („cei 7 ani de acasă”), ca urmare a neglijării copiilor în propriile familii din cauza instabilității sociale.

Infrastructura a suferit puține schimbări în cei 46 de ani de existență a școlii. Clădirea unității a avut la început cinci săli de clasă, o cancelarie și un birou pentru director. În 2005 a început extinderea școlii prin construirea unei noi săli de clasă (dată în funcțiune din 2007) și a toaletelor (până atunci, erau folosite toaletele fără apă, construite mai departe de școală). Prin această modificare, planul școlii, la început sub forma literei „L”, a devenit un „C” cu laturile drepte. Totodată, din 2008, fosta magazie de lemne a fost amenajată ca bibliotecă (cu cca 1700 de volume) și depozit pentru materialele didactice și sportive.

Evoluția numărului de elevi al școlii cunoaște trei faze distincte: 1. 1963-1973; 2. 1974-1989; 3. 1990-2009.

¹ V. A. Urechia, *Școlile sătești din România (1830-1867)*, București, 1868, p. 62.

² Aurel Dumitrescu, *Monografia comunei Jilava*, Editura Printech, 2008, p. 105.

Prima etapă, 1963-1973, debutează cu înființarea școlii prin constituirea claselor I-VII din elevi care locuiau pe străzile arondate noii unități. Elevii au fost aduși de la Școala centrală a comunei, unde învățaseră până atunci, cu excepția celor de clasa a VIII-a, care au fost lăsați să termine ciclul gimnazial în aceeași școală. Dacă în primul an școlar, 1963-1964, învățau în cele șapte clase 266 de elevi, în anii următori numărul acestora oscilează între 297 (1964-1965) și 169 (1973-1974).

A doua etapă (1974-1989) este determinată de consecințele politicii demografice a regimului Ceaușescu, mai precis de aplicarea Decretului 770 din 1 oct. 1966, care interzicea avorturile. Ca urmare, începând din 1974, când se înscrie în clasa I-a prima generație apărută ca urmare a Decretului, numărul de elevi va crește și se va menține la un nivel foarte ridicat, până în 1989 putând vorbi de o supraaglomerare a unității de învățământ, „rezolvată” prin învățarea în trei schimburi. Dacă în prima etapă (1963-1973) nu au existat clase paralele, începând din 1974 se formează în fiecare an câte două clase la I-a, numărul elevilor crescând an de an și ajungând să se dubleze, de la 199 în anul școlar 1974-1975 la 406 în anul școlar 1988-1989. În anul școlar 1983-1984 a funcționat aici și o clasă a IX-a, iar în 1984-1985 a IX-a și a X-a. Din 1985 se revine la clase de I-VIII, din lipsă de spațiu.

A treia etapă, postcomunistă, caracterizată prin schimbări radicale la nivelul întregii societăți, se caracterizează prin scăderea dramatică a numărului de elevi, trei fiind factorii care au contribuit la acest fenomen: scăderea natalității, creșterea abandonului școlar și acordarea posibilității, până atunci îngrădită, ca părinții din zona arondată școlii să-și înscrie copiii la alte unități. Au optat pentru aceasta etnicii români dar și romi care au dorit ca proprii copii să învețe împreună cu românii. Cei rămași să studieze în școală fac parte din categoria romilor în curs de românizare, puțini dintre aceștia cunoscând limba maternă și asumându-și identitatea etnică. În aceste condiții, numărul de elevi a scăzut constant, de la 381 în anul școlar 1989-1990 la 193 în 2008-2009, cel mai scăzut număr din această perioadă înregistrându-se în anul școlar 2002-2003, când în școală au învățat 147 de elevi (pentru evoluția numărului de elevi, de văzut anexele 1 și 2).

Activitatea școlii, oglindită în rapoartele inspecțiilor școlare, a fost în general bună, fiind apreciat rolul său în comunitate, pregătirea cadrelor didactice și managementul unității. La ultima inspecție RODIS, din anul școlar 2007-2008, școala a primit calificativul „Bine”.

Relațiile cu comunitatea locală au fost bune, existând o colaborare permanentă, cel puțin după 1989, cu Primăria, Biserica, Poliția și organizațiile nonguvernamentale.

Conducerea unității școlare a fost asigurată de Mihail Darie (1963-1970), Vasile Aproiu (1970-1974), Ion Ionescu (1974-1979), Nicolae Dascălu (1979-1980), Irina Tache (1980-1981), Cristian Tache (1981-1984), Nina Gațu (1984-1989), Lucia Porumb (1989-1990), Paulina Popescu (1990-1993), Carmelia Petre (1993-2010), Ștefănescu Elena (2010-2011), Dumitrașcu Victoria (2011-2012), Stoica Stan (2012-).

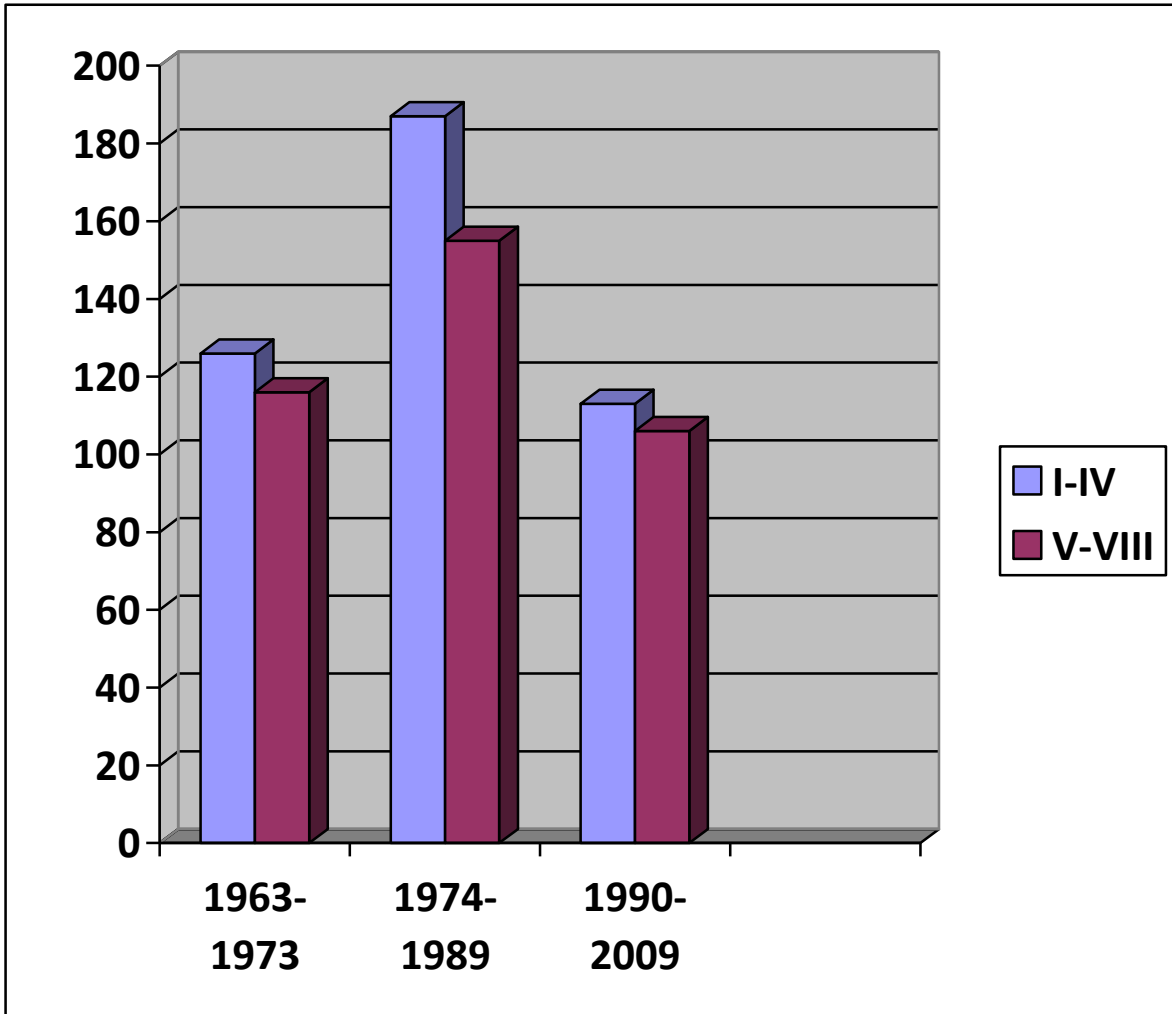
Materiale complementare

Anexa 1: Evoluția numărului de elevi de la înființare până în prezent (1963-2009)

An școlar	Clasele I-IV	Clasele V-VIII	Clasele IX-X	Total
1063-1964	155	111	-	266
1964-1965	164	133	-	297
1965-1966	156	126	-	282
1966-1967	161	131	-	292
1967-1968	143	128	-	271
1968-1969	127	116	-	273
1969-1970	120	103	-	223
1070-1971	109	108	-	217
1971-1972	86	108	-	194
1972-1973	87	93	-	180
1973-1974	80	89	-	169
1974-1975	127	72	-	199
1975-1976	160	62	-	222
1976-1977	175	71	-	246
1977-1978	203	71	-	274
1978-1979	193	114	-	307
1979-1980	183	149	-	332
1980-1981	185	171	-	356
1981-1982	175	193	-	368
1982-1983	194	174	-	368
1983-1984	185	178	35	398
1984-1985	194	180	64	438
1985-1986	202	186	-	388
1986-1987	206	189	-	395
1987-1988	208	191	-	399
1988-1989	213	193	-	406
1989-1990	186	195	-	381
1990-1991	160	190	-	350
1991-1992	140	164	-	304
1992-1993	108	161	-	269
1993-1994	109	140	-	249
1994-1995	131	110	-	241
1995-1996	126	103	-	229
1996-1997	142	78	-	220
1997-1998	136	74	-	200
1998-1999	106	96	-	202
1999-2000	86	98	-	184
2000-2001	74	101	-	175
2001-2002	64	96	-	160
2002-2003	66	81	-	147

2003-2004	93	67	-	160
2004-2005	103	62	-	165
2005-2006	110	66	-	176
2006-2007	119	62	-	181
2007-2008	102	91	-	193
2008-2009	100	93	-	193
2009-2010			-	187
2010-2011				193
2011-2012				199
2012-2013				193
2013-2014				187
2014-2015				180
2015-2016				181

Anexa 2: Evoluția comparativă a numărului mediu de elevi (separat pentru I-V și V-VIII), în cele trei perioade

Anexa 3: Directorii Școlii nr. 2, com. Jilava

Nr. Crt.	Nume și prenume	Perioada
1	DARIE Mihail	1963-1970
2	APROIU Vasile	1970-1974
3	IONESCU Ion	1974-1979
4	DASCĂLU Nicolae	1979-1980
5	TACHE Irina	1980-1981
6	TACHE Cristian	1981-1984
7	GAȚU Nina	1984-1989
8	PORUMB Lucia	1989-1990
9	POPESCU Paulina	1990-1993
10	PETRE Carmelia	1993-2010
11	ȘTEFĂNESCU Elena	2010-2011
12	DUMITRAȘCU Victoria	2011-2012
13	STOICA Stan	2012-

BIBLIOGRAFIE

Arhiva Școlii Gimnaziale nr. 2 Jilava

V. A. Urechea, *Școlile sătești din România (1830-1867)*, București, 1868.

Aurel Dumitrescu, *Monografia comunei Jilava*, Editura Printech, 2008.

Autor: Stan STOICA